THE SHEPHERD OF ISRAEL

ENGLISH DEPARTMENT

Subscription Price
50 Cents A Year

Published Monthly by the Williamsburgh Mission to the Jews
27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

MAY, 1924
VOL. IV No. 8

Gentile Christian knows Bible better than Jews.

We Jews ought to be somewhat ashamed when a Gentile knows the Bible better than we do. One such Gentile who became a believer in the Lord Jesus Christ and is therefore a true Christian, has sent us a remarkable paper, in which he has taken up a great many of the Old Testament prophecies and compares them with the historical fulfillment as recorded in the New Testament. The comparisons are so striking that they ought to command the attention and thought of every honest-minded Jew. The name of this Christian brother is George H. Foote and we are printing his compilation as follows:

Prophecies of the Old Testament concerning our Messiah and their Fulfillment.

The Prophecy		The Fulfillment	
1. He was to be born in Bethlehem.	Micah 5:2	1. He was born in Bethlehem.	Luke 2:4-7
2. He was to be born of a virgin.	Isa. 7:14	2. He was born of a virgin.	Luke 1:30-35
3. He was to be called out of Egypt.	Hosea 11:1	3. He was called out of Egypt.	Matt. 2:20-21
4. He was to be a great light.	Isa. 9:1-2	4. "The people . . . . saw a great Light."	Matt. 4:16
5. He was to bear our sins.	Isa. 53:4-5	5. "Himself took our infirmities and bare our sicknesses."	Matt. 8:17
6. He was to come riding upon an ass.	Zech. 9:9	6. "Thy king cometh unto thee sitting upon an ass."	Matt. 21:5
7. He was to be betrayed for thirty pieces of silver.	Zech. 11:12-13	7. "And they covenanted with him (Judas) for thirty pieces of silver."	Matt. 26:15
8. His hands and His feet were to be pierced.	Psa 22:16-20	8. "And it was the third hour and they crucified Him."	Mark 15:25
9. He was to be spit upon.	Isa. 50:5-6	9. "Then did they spit in his face."	Matt. 26:67
10. He was to submit silently to insult and abuse.	Isa. 53:[illegible]	10. "And when he was accused he answered nothing."	Matt. 27:12
11. He was to be despised and rejected of men.	Isa. 53:3	11. "And the men that held Jesus mocked Him."	Luke 22:6[illegible]
12. He was to be buried with the rich.	Isa. 53:9	12. "There came a rich man of Arimathea . . . . . and begged the body of Jesus . . . and laid it in his own new tomb."	Matt. 27:57-69
13. He was to be given gall for meat.	Psa. 69:21	13. "They gave him vinegar to drink mingled with gall."	Matt. 27:34
14. He was not to see corruption.	Psa. 16:10	14. "There was a great earthquake . . he is risen."	Matt. 28:2 6
15. He was to ascend on high.	Psa. 68:18	15. "A cloud received him out of their sight."	Acts. 1:9

שווימען מיט'ן שטרוים,— דאס איז פאסקודנע. דאס איז ניט אידישלעך און ניט מענשליך. און מיר קענען לייכט באגרייפען ווארום שליפאנסקי און אנדערע אידען האבען געמאכט פאגראמען אויף אידען אין אוקראינע.

מיר ווילען דא ניט חלילה מזכה זיין די טיפלישע טהאט פון יענע פאגראמאשטשיקעס. מיר האבען א טיעפע אנטיפאטי מיט אירגענד וועם, בפרט מיט א איד, וואס האנדעלט ווי די קאטוילישע איגנאראנטע גוים וואס פאלגען זייער גלח און זיינען דאדורך שונאי ישראל. זיי טהון, פונקט אזוי ווי אידען וואס פאלגען זייערע רבנים און טהוען דאס וואס די רבנים הייסען זיי טהוען, און דארט ליגט נעביך דער גאנצער חורבן. דער רב הייסט ניט גלויבען אין ישוע המשיח גלויבט מען ניט. דער רב הייסט דעם גלויביגען אין ישוע המשיח האסען און עוקר מן השורש זיין, טהוט מען עס, און דער פועל יוצא איז א ביטערער.

די ציוויליזירטע וועלט ווייסט דאס אלס. זי בעאבאכט דאס אלס און קומט צו א קאנקלוזיע אז דער גאט פון אידען איז אויך קיין בעל רחמים אזוי וויא אידען זיינען קיינע. ווייל, וואלט גאט רחמנות געהאט וואלטען אויך אידען, וואס זיינען זיין פאלק, רחמנות געהאט. אט אזוי רעפלעקטירט אזא מיאוס'ע טהאט אויף כביכול אליין, וועלכער איז באמת א רחום וחנון ורב חסד ואמת.

אט האט ניט לאנג צוריק אזא מאן ווי פראפעסאר עליאט פון הארווארד יוניווערסיטי, אין זיין ארטיקעל אין "אטלאנטיק מאנטהלי", באטאהנט. אז בכן, "דער גאט פון די היברוס איז אכזריות'דיג און אונגרעכט". און ווער ווייסט דען ניט אז פראפעסאר עליאט איז א הויכגעבילדעטער מאן און א גרויסער ליבעראל. ער רעפרעזענטירט אין זיך דעם בעסטע אמעריקאניזם. ער האט שטודירט אידישע געשיכטע און האט א וויסענשאפט אין אונזער תנ"ך און ווי קומט ער אייגענטליך צו אזא קאנצעפציאן?

אבער לויט ווי מיר האבען באמערקט איז עס לחלוטין קיין וואונדער, ווייל ווען מען שטודירט דעם אידענס שטעלע צו די אידישע מיסיאנערן און סתם גלויביגע אין ישוע המשיח, מוז מען קומען צום שלוס, אז אידען האבען אין זיך קיין ברעקעל רחמנות, און אז דאס האבען זיי מסתמא געלערנט גלויבענדיג אין אזא גאט וואס איז אכזריות'דיג געניגט, און האט אין זיך קיין ברעקעל ליעבע, ווייל אין מענשען שפיגעלט זיך אימער אב די געטליכקייט אין וועלכען ער גלויבט. און עס קומט במילא צו א חלול השם.

אפשר האט דאס טאקע גאט ב"ה געמיינט וואס ער זאגט דורך יחזקאל הנביא אז "ווען ער וועט פערטרייבן אידען אין גלות וועלען זיי קומען צווישען די גוים און מאכען א חלול השם צו זיין נאמען". יחזקאל ל"ו, 20

גאט בעט זיך אבער צו אונז אידען "אל תהיו כאבתיכם", אונזערע עלטערען האבען אויך די ערשטע תלמידים פון ישוע המשיח געהאסט פארפאלגט און גע'הרג'עט, פאר גאר ניט מעהר, נור ווייל זיי האבען געגלויבט אין ישוע המשיח און גע'דרש'ענט אז אנדערע זאלען אויך גלויבען אין איהם.

מיר בעטען אייך ברחמים, ווארפט אוועק די שנאה צו אייערע אייגענע ברידער וועלען אנדערע אויך אוועקווארפען די שנאה צו אידען. ליעבט אייער אייגענעם משיח וועלען אנדערע אויך אונזער פאלק ליעבען און די ישועה וועט במילא קומען אויף כל ישראל דורך דער אמונה אין גואל ישראל, ישוע המשיח ית"ש.

די פוילישע רעגירונג פארבאט צו דאווענען אין תפילין אין דער באהן.

אין פוילען וואו עס זיינען פאראן אסאך אידען טרעפען זיך פארשידענע נייעסען וואס זיינען זעהר אינטערעסאנט. מיר קלויבען דיעזע פאסירונגען צוזאם אום צו ציינען ווי נעטהיג אידען ברויכען ישוע המשיח אויך שוין דא אין זייער טעגליכען לעבען.

אין פוילען איז ניט לאנג צוריק ארויסגעקומען א ניי געזעץ אז אידען טאהרען ניט לייגען תפילין אויף דיא באהנען. דיא אורזאך פון דיעזען געזעץ עקספליצירט די רעגירונג ווי פאלגט: ווייל בשעת א איד לייגט תפילין ענטבלויזט ער זיך זיין ארב, און ווייל ס'איז דארט פאראן אויך פרויען-פאסאזשירען איז עס אונמאראליש און אונפאסענד אזוי צו טהון.

דיעזע ערשיינונג צווישען אידען צו דאווענען בפרהסיא איז לגמרי ניט לויט דעם אידישען גייסט און ברינגט לחלוטין ניט געווינשטע רעזולטאטען, ווי מיר וועלען עס באלד באווייזען.

א תפלה צו גאט דארף זיין מיט כונה! דארף הארץ דארף פארשטיין וואס די ליפען רעדען. אלא ניט, איז עס אזוי ווי גאט זאגט אין ישעיה כ"ט. "יען כי נגש העם הזה בפיו בשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני....." און דערפאר קענען טאקע אלע אזאלכע תפלות, אהן הארץ, ניט גרייכען דעם כסא הכבוד. און ווי קען דען א איד זיין זין און הארץ אונגעשטערט צו גאט ריכטען ביי זיין דאווענען ווען ער האט פאר זיינע אויגען גוים, שונאי ישראל, און א באהן וואס שאקעלט און וויעגט אויף אלע זייטען, קאנדאקטערס וואס שרייען אוים דיא שטאציאנען אויף'ן קול און נאך אזאלכע זאכען. אויב א איד שטעלט זיך דאווענען אונטער אזאלכע אומשטענדען ציינט ער אז ער טהוט דאס נור אוים געוואוינהייט. אז די ליפען קענען אבפלאפלען אהנע זיך צו באנעטיגען אויף'ן חוש הדעת והלב. דיעזע ליפען-געוואוינהייט שפיגעלט זיך אפ אין די שוהלען אויך דא אין אמעריקא.

אדרבא קוקט אייך נור צו וויאזוי אידען דאווענען! מיר זעהען דארט אידען מיט טליתים און מיט תפילין וועמעס ליפען לויפען ווי א "טוועניטי סענטשורי עקספרעס". וואו איז דער געדאנק? איינעמס איז אין שאפ. דעם אנדערענס, אין בראנזוויל ביי די לאטס. און ווידער אן אנדערענס אין סטייבעל ביי דיא פערד. איבער אט דיעזע זאכען קענט איהר זייא הערען רעדען אין מיטען דאווענען. און ווי אפט קען מען זעהן ווי איינער שטעלט אונטער א פיסעל דיעם אנדערען ווען יענער געהט אוים שמונה עשרה, און דער אנדערער גיט דעם ערשטען דערפאר א זעץ איבערן קאפ אדער א שנעל אין דער נאז, און דאס איז אלץ ביים דאווענען. א חוץ איינצעלנע יחידי סגולה וואס פארשטעהען פירוש המלות און דאווענען יא בכונה.

וואלט ניט בעסער געווען ווען אידען זאלען זיך לאזען לערנען ביי ישוע המשיח וועלכער זאגט אונז אין מתתיהו ה: "ווען איהר דאווענט זייט ניט ווי די חנפים, זיי האבען ליעב צו בעטען ווען זיי שטעהען אין די שוהלען און אויף די עקען פון די גאסען כדי זיי זאלען פון מענשען געזעהען ווערען... ווען דו דאווענסט געה אין דיין צימער און שליס צו די טיהר און בעט צו דיין פאטער אין פארבארגענעם...און פלוידערט ניט אזוי ווי די היידען טהון..."

יא ליעבער לעזער, אידען האבען אסאך צו לערנען פון ישוע המשיח, און וואויל דעם וואס גלויבט אין איהם און לאזט זיך ביי איהם לערנען. אידען וואלטען במילא אין פוילען ווי אין אנדערע פלעצער נישט געדאווענט אין באהנען, און וואלטען ניט אויפגעבראכט די רעגירונג געגען אידען, און וואלטען ניט פערגלאסט דעם, אזוי-אויך-פארביטערטען-אנטיסעמיטיזם, צו בענוצען דאס אלס מאטעריאל צו זייער פייער געגען אונז.

ועל כלם: אונזערע תפלות וואלטען געהן ביז צום סאמע כסא הכבוד, ווייל ישוע המשיח האט אונז באלעהרט און פארשפראכען אין יוחנן ט"ו: "כל אשר תבקשו בשמי זאת אעשה", און צום לאנגען פינסטערען גלות וואלט שוין לאנג געווען א סוף און אן עק.

* * *

בית שר שלום

קארנער טרופ עוועניו און וואלטאן סטריט

קומט צו אונזערע פערזאמלונגען

פרייטאג נאכט 8 אוהר — פיר מענער און פרויען

זאנטאג נאכט 8 אוהר ..... פיר מענער און פרויען

מאנטאג נאכט 8 אוהר — טעסטאמאניעל מיטינג

פערלאנגט אונזערע טראקטאטען

1) קול קורא
2) מה שמו
3) לשני בתי ישראל
4) הנה העלמה
5) ויכוח
6) למה חרה לך
7) דער טריאומף
8) דער פראבלעם
9) דער וואנגארד

בראכט בנוגע מר' לינסקי, איז נישט איזאלירט אין איינציג. אט האט איהר אז אנדערען אינצידענט וואס אין ערשט געקומען צו דער אבערפלעכע. די יללות אין רומעניען. די בלוטיגע פאגראמען אין בוקארעשט און טשערנאוויץ וועלכע זיינען פארורזאכט געווארען דורך די שנאה פון "פארד" צו אידען; און פארוואס?

מיר געדענקען נאך ווען פארד איז צום ערשטען מאל ארויסגעטרעטען געגען אידען, אמשטאט אז זאל איהם לאזען לויפען ביז ער וועט מיעד ווערען אליין אויפהערען צו בילען אויף אידען, האבען די אידישע שרייבערס דערפון געמאכט סענזאציעס, איהם געגעבען דיא "נידעלס" מיט שטעכווערטליך און שפיציגע וויצען. יא, זיי האבען אפילו פערזוכט צו באיקאטירען זיינע קארס, וועלכעס איז געווען ווי גיסען אויל אויף פייער, זיך געגען צו שטעלען דעם איבעל, פונקט דאס וואס ישוע המשיח האט ניט געהייסען טהון ווייל אזאלכע זאכען ברענגען נור מעהר צרות אויף'ן אידישען גוף, ווייל, ווי מיר שוין ווייסען, האט זיך פארד צולאזט מיט א צורייצטען כעס, מיט פרישע און נאך שטארקערע שווארצע כחות און אנגעהויבען שטארק צו ווירקען אויף'ן אידישען געביעט פון דער גאנצער וועלט, און דיא פאלגען פון זיין טעטיגקייט רופט זיך איצט אב אין רומעניען אונגארען פוילען און דייטשלאנד.

וואלטען אבער די אידישע רעדאקטארס און סתם שרייבערס וועניגער חוצפה און מעהר שכל געהאט, זיך ניט איינצורייסען מיט א פארד וואס האט מעהר כח ווי אלע אוקריינער פאגראמאשטשיקעס צוזאמען. שווארצער און מעכטיגער ווי "מאכנא" מיט זיינע פאגראמען, וואלטען זיי ניט געווען פארורזאכט אזוי פיעל הריגות און שפכות דמים דארט אין יענע מקומות, אויף אונזערע, אזוי אויך שוין פיעל געפלאגטע אידישע ברידער.

מיר פרעגען, ווילאנג נאך וועט עס נעמען ביז די אידישע מנהיגים וועלען זיך אויפוועקען פון זייער נארישען אילוזיאן און אויסגעפינען אז נאר ישוע המשיח איז דאס איינציגע רעטונגס פלאץ פאר אידען. ער איז און וועט בלייבען אונזער איינציגער וועג־ווייזער און איינציגער פיהרער וועלכער צייגט אונז "אי זה דרך הטוב ולכו בה ומצאו מרגוע לנפשכם." (ירמיה ו) מיר האמיר שוין גענוג פראבירט אבער אהן איהם קענען מיר גאר ניט אויפטהון אזוי ווי ער אליין האט געזאגט אין יוחנן ט"ו, 5 "בלעדי לא תכלו עשות מאומה".

"א משומד, א פאגראמען פיהרער"

אונטער דיעזען טיטעל האבען מיר געלעזען אין א אידישע צייטונג א חידוש'ליכע עראייגניס:

"דער פוילישער גוטסבעזיצער שליפאנסקי איז געוועזן דער ארגאניזער און אנפיהרער פון א פאגראם־ארמיי אין אוקראינע. מיט זיין גרויסען רייכטהום האט ער געדונגען אינטעליגענטע פאגראמאגיטאטארען און האט אזוי ארום געשאפען א גאנצע ארמיי פון באנדיטען וועלכע האבען געמאכט שוידערליכע שחיטות אויף אידען. מיט דער צייט איז אבער זיין ארמיי באזיעגט געווארען דורך בודעני, וועלכער איז געווען אין דיענסט ביי די סאוויעטען, און איצט איז "שליפאנסקי" פארגעבראכט געווארען פאר'ן געריכט פאר זיין פאגראם טהעטיגקייט.

ביי דעם געריכטס פערהאנדלונג האט זיך ארויס געוויזען אז שליפאנסקי איז גאר א "משומד" וועמעס פאטער האט אנגענומען קריסטענטום צוזאמען מיט זיין גאנצער פאמיליע".

די גאנצע געשיכטע איז אייגענטליך פאסט אונגלויבליך, אז א איד זאל אומשטאנד זיין צו באגעהן אזא מין גרויזאמקייט בפרט געגען זיין אייגען פאלק. עס איז לגמרי געגען דער נאטור אז א איד זאל אזוי בלוט־דורשטיג ווערען צו טרינקען זיין אייגען אידיש בלוט, ווייל אפילו א ווילדע חיה וועט ניט אנפאלען אויף איהר אייגען מין. אי וועט איהר אבער אפשר מיינען אז פון א "משומד" קען מען אלעס ערווארטען, טא פרעגט זיך אבער אויך, וויאזוי האבען זיך געקענט באטייליגען אנדערע אידען, ניט "משומדים", אין די פאגראמען אין אוקראינער שטעטליך? ווי עס איז אונז שוין גוט באקאנט, זיינען אריבער געקומען באגלויבטע יביעור אז די פאגראמאשטשיקעס האבען צווישען זיך געהאט אידען (ניט משומדים) וועלכע האבען זיי געהאלפען אין זייערע טייפלישע ארבייט.

דיעזע פראבלעמע האט אבער א לעזונג אזוי ווי פאלגט:

"דער רייכער גוטסבאזיצער שליפאנסקי האט דערצעהלט אז פאנאטישע אידען, וויסענדיג אז ער איז געווארען א גלויביגער אין ישוע המשיח, פלעגען זיי איהם אנטהון גרויסע צרות. דאס איז אייגענטליך קיין נייעס ניט, ווייל די וואס האבען קיין בילדונג און קיין וועלטליכע וויסענשאפט אין זיך, האבען תמיד אזוי געטהון, ניט נור מיט א "משומד", נייערט מיט יעדען איד וועלכער האט פארגעבראכט עפעס א נייעס געדאנק. ווען איינער האט אויף אירגענד וועלכען אופן זיך געוואלט אויפהויבען פון יענעם ענגען קרייז פון אידיש־רעליגיעזען לעבען, האט מען איהם פערדאמט עד חרמה. איהם געפלאגט אי גייסטיג אי קערפערליך. איז עס דען שוין א וואונדער אז מ'האט אנגעטהון שליפאנסקי' אזויפיעל צרות.? און אלס מענש האט דאס שליפאנסקי'ן שטארק געקרענקט, דאס אנימאלישע בלוט האט זיך אין איהם צוקאכט און געשריגען נאך נקמה און ער האט דאס געטהון דורך פאגראמען.

דערזעלבער פאל איז מסתמא אויך געווען מיט די אנדערע אידען וואס האבען א חלק געהאט אין די פאגראמען, מ'האט זיי אודאי פארגעווארפען פאר זייער ניט־פרומקייט, וכדומה. ווייל ב ח נ ם געהט א איד ניט מאכען א פאגראם אויף אנדערע אידען.

דאס איז אבער ניט דער ערשטער און ניט דער איינציגער פאל אונטער אידען אין אונזער גלות געשיכטע. מיר ווייסען אז פיעלע זיינען געווארען מוסרים און האבען געבראכט קאטאסטראפען אויף אידען. און ס'איז באמת אויך קיין וואונדער אז אזאלכע זאכען האבען פאסירט צווישען אידען! האט אירגענד וועלכער רב אדער בעל דרש'ן זיך די מיהע גענומען דעם פאנאטישען און איגנאראנטען עולם צו מוסר'ן פאר דער אונמענשליכער טבע פון כעס רגזה און שנאה צו דעם גלויביגען אין ישוע המשיח? אדער האט זיך אמאל אן עדיטאר די מיה גענומען צו שרייבען א לייט־ארטיקעל געגען אזאלכע בארבארישע טהאטען? ניין! אידען ווילען גאר נישט וויסען פון טאלעראנץ. זיי ווילען לגמרי ניט דולדען א נייע אידעע אדער א נייעם פיעל בעסערען וועג ווי די אלטע איינגעארדנעטע איגנאראנצע און עם הארץ'ישע וועגען אין וועלכע זיי פיהלען זיך אזוי געמיטליך און באקוועהם ווי די זשאבעס פיהלען זיך אין דעם אלטען געמויזעכץ. קומט אבער אימיצער און ברינגט א ניי ליכט, א נייעם געדאנק, פאנגען זיי אן צו קוואטשען און שפרינגען אין די אויגען. בעזאנדערעם דעם זויגענאנטען "משומד".

עס איז כדאי זיך דא אביסעלע אבצושטעלען און באטראכטען דעם אורשפרונג פון דעם ווארט "משומד" וואס אידען האבען אזוי ליעב צו באטיטלען דעם גלויביגען אין ישוע המשיח? זאלען עס אידען איינמאל פאר אלע מאל וויסען ווי נאריש און אונוויסענד זיי צייגען זיך מיט דיזער טערמינאלאגיע.

"משומד" שטאמט פון דעם ווארט "והשמידך" אדער "השמד תשמידון" וועלכעס איז ספעציעל געזאגט געווארען אויף'ן כלל ישראל וועלכעס האט זיך אזוי שווער פארזינדיגט אין גאט'ס אויגען אז גאט זאגט אין דברים ו', 15: "והשמידך מעל פני האדמה", און אין דברים ד', 26 זאגט גאט: "לא תאריכן ימים עליה כי השמד־תשמדון". עס קומט במילא אוים אז זייט דעם ווי אידען זיינען פארטריבען געווארען פון אייגענען לאנד, איז יעדער איד א "משומד". צום סוף שטעכען זיי גאר די אויגען מיט דעם פארהאסטען ווארט. יעדען, וואס וויל זיך באוועגען אין דער גייסטליכער וועלט פון תנ"ך און האט דאס פארשטענדנים צו באנוצען דעם מח זיך אריינצוטראכטען אין דעם "דבר ד'" וואס צייגט אונז אהין אז נור דורך ישוע המשיח קענען מיר האבען א תשועת עולמים, בזה ובבא.

איז דען נאך נישט צייט, זייט די ציוויליזאציע האט אונז אידען באפרייעט פון דער גהעטא, אז מיר זאלען האבען מעהר באלייכטונג איבער זאכען וואס איז נוגע אונז אידען, און ניט פארדאמען א מענש וואס קומט ארוים מיט א נייע אידעע פון וועלכע זיי האבען ניט קיין שום השגה.

פארוואס זאלען מיר אלס אידען אזוי ליעב האבען מחלוקה און געהן אין וועג פון קרח ועדתו? דער נביא שרייט נעביך געוואלט: "הלא אב אחד לכלנו אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל את ברית אבותינו?" (מלאכי ב, 10.) פארוואס זאלען ארטאדאקסען ניט ליעבען די רעפארמער, דער רוס דעם דייטש, דער ליטוואק דעם גאליציאנער און יענע אלע־דעם גלויביגען איד אין ישוע המשיח?

ישוע המשיח זאגט אין מתתיהו ה, 46: "ווען איהר וועט נור ליעבען די וואס ליעבען אייך וואס פאר א שכר האט איהר... טהון ניט די גוים אויך אזוי? אט דאס איז די ריכטיגע כונה פון "ואהבת לרעך כמך". ד"ה, האב ליעב דיין נעבען מענש ווי דיך אליין, אהן שום אויסנאהם; אבער ניט אנצופאלען אויף יענעם מיט כעס נור ווייל יענער וויל נישט

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

אני הוא הרעה הטוב יוחנן י׳ 11

רֹעֵה יִשְׂרָאֵל

והקמתי עליהם רעה אחד יחזקאל ל״ד 23

א מאנאט׳ס בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דיגען משיח

Subscription Price 50 Cents A Year

Published Monthly by the Williamsburgh Mission to the Jews
27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

MAY, 1924
VOL. IV No. 8

א פוילישער אפיציער שיעסט א איד

אשרעק און א ציטער איז דורכגעגאנגען די הערצער פון אלע אידען פון פוילען דורך דעם מארד וואס א פוילישער אפיציער איז מיט איניגע וואכען צוריק באגאנגען געגען דעם אידישען פאבריקאנט, אדאלף לינסקער, פון זלאטשעוו, פוילען; לויט ווי די צייטונגען האבען אונז ערצעהלט אויף וואס פאר אן אופן דער מארד איז באגאנגען געווארען, איז עס ווי פאלגט:

"א אידישער רייכער פאבריקאנט האט אויף א לעמבערגער וואקזאל געוואלט אריין געהן אין א צווייטער קלאס קופע פון דער אייזענבאהן. ביים אריינגאנג איז געשטאנען א פשוט׳ער פאליאק און אן אפיציער פון דער פוילישער ארמעע. לינסקער האט זיך אפנים געאיילט אריין צוגעהן האט ער געבעטען דעם פאליאק אז ער זאל איהם דורך לאזען. דא האט זיך דער אפיציער צו איהם אנגערופען. "קענסט ניט אביסעל איינשטעהן און ווארטען אזוי ווי מיר טהוען!" לינסקער האט אבער אבגעענטפערט דעם אפיציער: "האב איך דען צו אייך גערערט? איך רעד אט דא צו דיעזען הערר." דער אפיציער האט זיך דערמיט געפונען באליידיגט און אויסגעשריגען מיט כעס צום איד: "פארמאך דיין פיסק דו זשיד!" און אלס א צוגאב האט ער איהם אויך דערלאנגט א מתנת יד. לינסקער האט אבער ניט געוואלט שולדיג בלייבען און האט זיין אנגרייפער צוריק מכבד געווען מיט א טראסק אין די ציינער; באלד דרויף האט דער רוצח ארויס געכאפט זיין רעוואלווער און אויסגעשאסען אויף׳ן איד, וועלכען מ׳האט באלד גענומען אין שפיטאל וואו ער איז אונטער שרעקליכע יסורים געשטארבען."

דער מערדער געהט צוואר ארום פריי, ווייל דאס איז פוילען, וואו די עפענטליכע מיינונג איז געגען איד; דאס לאנדעס־געזעץ איז אבער ניט אזוי. מ׳וועט דעם אפיציער נאך אודאי נעמען אויף׳ן צימבעל. אויספרעגען עדות. און דאס אונשולדיגע בלוט פון אדאלף לינסקער וועט אודאי האפענטליך ניט פארשווינען ווערען.

נור, וואס פאר א פועל יוצא די זאך זאל ניט האבען, דער איד "לינסקער" וועט שוין מעהר ניט לעבעדיג ווערען. די אלמנה און זיינע קליינע יתומים וועלען דעם שרעקליכען וואונד ניט אזוי ליכט פארגעסען אפילו ווען דאס געריכט וועט דעם מערדער אויך זיין פארדיענטע שטראף געבען.

וואלט דיעזער איד "לינסקער" געווען דער איינציגער קרבן פון דעם פארגיפטעטען אידען־האס וואלט עס ניט געווען אזוי שרעקליך. אבער ווען מיר הערען אזוי אפט פון אזאלכע אינצידענטען וואו אידיש בלוט ווערט פארגאסען ווי וואסער, פרעגען מיר זיך אין אונזערע געדאנקען: געוואלד, וואס זאל דאס בעדייטען? פארוואס זאלען אזוי פיעל אידישע קרבנות אויפגעאפפערט ווערען אויף׳ן מזבח פון איגנאראנץ און האס? עד מתי, ווי לאנג וועט דאס אזוי אנהאלטען?

מיר האבען שוין פיעלע מאל באוויזען דורך די קאלומס פון דיעזען בלאט, אז ווען אידען זאלען גלויבען אין ישוע המשיח וואלטען אזויפיעל אומגליקען ניט פאסירט צווישען אונזערע פיעל געפלאגטע אידישע ברידער פון יוראפ. און טאקע דא האבען מיר א נייעם באווייז אין דיעזער טרויריגער געשיכטע פון דעם אפיציער און דעם איד "לינסקער".

אין ברית חדשה, מתתיהו ה. 38, 39, לייענען מיר: "עס איז געזאגט געווארען, אן אויג פאר אן אויג, א צאהן פאר א צאהן, אבער איך זאג אייך איהר זאלט ניט ווידערשטעהן דעם שלעכטען". אט דיעזע פערלדיגע ווערטער האט אונז אנגעזאגט און באלעהרט ישוע המשיח דער גואל ומושיע, דער פודה ומציל וואס האט געוואלט און וויל אונז נאך היינט ארוים שלעפען פון אלע צרות.

לאמיר זיך אקארשט אנידער שטעלען פאר איניגע מינוטען אין דענקען: למשל, ווען מיר לינסקער וואלט געווען וויסען און פאלגען די ציכירטע ווערטער פון ישוע המשיח, און וואלט ניט געווען צוריק געפאטשט, וואלט ער דאך ניט געווען פארלוירען זיין לעבען פאר דער צייט, און וואלט נאך געווען א פאטער צו זיינע קינדער.

עס איז איבריג צו זאגען אז ווען דער אפיציער וואלט געגלויבט אין ישוע המשיח וואלט ער אודאי אויך ניט געווען געפאטשט דעם איד, ווייל ישוע המשיח האט אונז אנגעזאגט אז מיר זאלען ליעבען איינער דעם אנדערען, און אז מ׳ליעבט איינעם פאטשט מען איהם ניט; ניט אזוי? מיר רעדען אבער איצט ניט וועגען דעם רוצח וכל כת דלהון, יענע וועלען שוין זייער פסק באקומען. מיר ציילען אבער מיט אונזערע ווערטער אויף׳ן איד וואס גלויבט ניט אין דעם אידישען משיח. מיר פיהלען א גוואלטיגען שברון לב פון אזאלכע מערדערייען וואס ווערען אויסגעאיבט אויף אידען, עד אין לספר. און מיר וויסען פאזיטיוו אז דער גלויבען אין ישוע המשיח וואלט לגמרי אזאלכע איבלען בעזייטיגט און אידען וואלטען גליקליך געלעבט אויף דיזער וועלט ווי אויך לעולם הבא.

און ווייל מיר זעהען בחוש, אי פון תנ״ך אי פון פראקטישען לעבען, אז אידען קענען געהאלפען ווערען אין אלע היניזיכטען דורך דער אמונה אין ישוע המשיח, דערפאר "הרם כשופר קולך" שרייען מיר הויך ווי מיט א שופר, אז אידען דארפען און זאלען גלויבען אין ישוע המשיח, כדי ניצול צו ווערען פון תרתי דגיהנום. די ערפאהרונג דערמאנט אונז, אז ישוע המשיח׳ס ווערטער אין מתתיהו כג"; 37, גילט אויך נאך היינט. ער זאגט דארט: "ירושלים ירושלים, וואס האסט געטויטעט די נביאים, און געשטייניגט די וואס זיינען געשיקט געווארען צו דיר, וויפיעל מאל האב איך געוואלט דיינע קינדער איינזאמלען ווי א הוהן זאמעלט איין איהרע קינדער אונטער איהרע פליגעל, און איהר האט ניט געוואלט"! ביחוד, די אזוי־גענאנטע אידישע פיהרער, וואס ניט נור ווילען זיי אליין ניט גלויבען אין זייער משיח, נייערט זיי זיינען אין דער בחינה פון יענעם ירבעם בן נבט, חטא והחטיא את הרבים, וועלכע לאזען נישט צו, אז אנדערע זאלען גלויבען אין דעם גואל אמת. זיי, די רעדעל־פיהרער זיינען אנגעפילט מיט האס דאגעגען און ווילען גאר ניט איינזעהן וויפיעל אידישע קרבנות זייער פארזשאוועטע שנאה צו ישוע המשיח האט שוין אבגעקאסט דעם אידישען פאלק, און ווען זייא וועלען אזוי אנהאלטען, מי יודע וויפיעל נאך קרבנות זיי וועלען דאדורך מקריב זיין צו מולך.

זאלען ניט די וועה־געשרייען און קולות פון אידישע קרבנות וועלכע געהען ארויף עד לב השמים, אן עכא אריינברינגען אין זייערע הערצער און איינהאלטען זייער חוצפה׳דיגען קשה עורף און ניט זיין "על ד׳ ועל משיחו"? ניט זיין ווי די לאנגסטיגע אידישע דורות וועלכע האבען פארווארפען זייערע אידישע נביאים (ירמיה ג, 17) און האבען געבראכט אומגליק אויף דורי דורות!

די אויביגע אילוסטראציע וואס מיר האבען גע־

Entered as second class matter April 14, 1922 at the Post Office at Brooklyn, N. Y. under the Act of March 3, 1879